

ствено-икономическите промѣни, които се извършиха въ нашата страна и упражниха неотразимо влияния върху борбитѣ на основното учителиство въ БУС, указаха своето въздействие и върху инертната и слабо податлива на борчески концепции мисъл на сръдношколския учителъ.

Следъ като сж се изминали вече 8 години отъ основанието на КУС, за класното учителиство наставатъ редъ промѣни съ отрицателенъ характеръ. Служебното положение на учителя съ нищо вече не е гарантирано. Предвижданитѣ отъ закона гаранции сж мъртва буква за онѣзи, чието уволнение или мѣстене се иска отъ партийни, роднински и приятелски на властѣта съображения. Влошава се все повече и материалното му положение. Поставената народническа цель на Съюза става явно не само безпредметна, но и абсурдна за една професионална организация като КУС, чиито членове ставатъ все по-несигурни, както въ своя служебенъ стабилитетъ, граждански и политически правдини, така и съ своето материално положение. Налага се една промѣна въ цельта на устава. Това става въ 1909 год., въ VIII конгресъ на Съюза. Цельта му се измѣня така: *а) да работи за подобрене и стабилизиране служебното, гражданско и материално положение на своитѣ членове; б) да работи за прогресивното и правилно уреждане на учебното дѣло въ страната, както и да помага културното развитие на обществото.*

Да подлагаме на критика тази цель на КУС е излишно, защото тя съществено не се различава по нищо отъ онази на БУС, върху която ние се спираме обстойно. Казаното за цельта на БУС важи и за тази на КУС, обаче, ние бихме направили голѣма грѣшка, ако се не спремъ малко по-обстойно върху живота и дейността на КУС, следъ като той измѣни своята цель и ужъ взе по-опредѣлено и по-ясно облика на една професионална организация, на чиито членове животътъ отдавна немилостиво отне всички доспехи и привилегии на „аристократа“ и ги безцеремонно приравни съ пролетариата.

Както вече казахме, КУС се основа презъ 1902 год. и е втори по старостъ следъ БУС, обаче и той не може да се похвали съ каква-годе резултатна работа било по отношение материалното положение на гимназиалния учителъ, било по неговия служебенъ стабилитетъ, било по отношение уредбата на сръдното училище.

Както въ началото на своя животъ, така и презъ всичкото време на своето досегашно съществуване, КУС е живѣлъ въ полусѣница и е регистриралъ едно крайно мършаво състояние, което напоследъкъ още повече се влошава. Въ сръдата на неговата управа и мнозинството отъ по-старитѣ му членове господствува и до сега духа на учителя — бюрократъ, чиито разбирания се напълно покриватъ съ разбиранията и политиката на М-то Н. Пр. Презъ цѣлия си организационенъ животъ КУС не е билъ нищо повече, освенъ едно бюро за доставка на директори за гимназиитѣ, началници, подначалници, главни инспектори и секретари при Мин. на просвѣтата. „Борбата“ му се е изчерпала въ „освѣтления и увещания“ на г-нъ Министѣра по разнитѣ въпроси, които презъ различнитѣ времена и политически режими сж засѣгали сръднешколското образование и класния учителъ. Интереситѣ